

чашие да стрѣва вѣсѣкога. Кога-то въздигна
новѣ-тѣ черквѣ на Св. мѣченицѣ Анаста-
сіѣ и іѣ украси хѣбава, единѣ отѣ неговы-
тѣ пріатели сѣ чюдѣше, защо е потрошилѣ
толкосѣ злато за направѣ-тѣ и украсиеніе-
то на тѣхѣ черквѣ: ако бы ималѣ ты, ре-
че мѣ Свѣтый, дѣщерѣ, и поискалѣ бы да
іѣ ѹженишѣ нѣкомѣ си отѣ благородны-тѣ,
да ли нещѣше да разнесешѣ доволно злато
за да іѣ натрѣхвишѣ сѣ скѣпоцѣнны ѹтѣ-
ри (нѣща)? Сѣга азѣ като сѣмѣ поискалѣ
да ѹстроѣ черквѣ на Христовѣ-тѣ невѣ-
ста, ѹневѣстена прѣкраснѣйшемѣ паче сы-
новѣ челоѣческихѣ, и кога-то си е пролѣла
крѣвь-тѣ зарадѣ него, да пожалѣ ли имо-
та-си за неѣ? Тѣѣ блаженный е былѣ ще-
дрѣ и доброхотенѣ дѣлатель за благодѣніе-
то на Св. храмове.

Като сѣ исправи и нѣтъкми черква-та на
Св. мѣченицѣ Анастасіѣ, вѣрѣма доде за
осващеніе, кое-то стана въ самыя день на
нейнѣ-тѣ памѣть (мѣсѣца Декемвриа 22);
тогава Свѣтѣйшій Патріархъ Генадій, при-
дрѣженѣ съ всичко-то Дѣховенство, и царь-
тѣ съ бояры-тѣ и много народѣ, като прѣ-